

Şəhidlik - Vətən torpağının qorunmasıdır!
Şəhidlik - Vətənə məhəbbətin ucalığıdır!
Şəhidlik - qeyrətdir, namusdur!
Şəhidlik - ölümlük ölümsüzlük zirvəsidir!
Şəhidlik - İlahi bir cəsurluqdur!
Şəhidlik - Allah tərəfindən türk övladına verilmiş xöşbəxtlikdir!
Dünyanın ən əziz bəndələridir Şəhidləri!

Vətən müharibəsində iştrak edib mərdliklə, qəhrəmanlıqla vuruşub şəhid və qazi olan tanışların övladları da var. Onların hər birinin qəhrəmanlığı bütün Azərbaycan ordusunun ösgerindən tutmuş zabitinə kimi mənə qürur və fərəh hissi yaratdı. Və sinəm qabardı, illərlə yerə öyilən başım yerdən qalxdı, belim dikəldi. Qalib ölkənin qürurlü vətəndaşı kimi dik gözümə başladım. Bütün bunlara görə Ali Baş Komandan İlham Əliyevə və şanlı Azərbaycan ordusuna minnətdaram.

Hərbi tarixində çox sayda müharibələr olub. Amma 44 günlük müharibədə Azərbaycan ordusunun əldə etdiyi şanlı zəfəri heç bir ölkənin ordusu qazanmayıb. Qürur vericidir ki, dünyanın ən böyük ölkələrinin ordularını indi Azərbaycan ordusunun təcürübün öyrənirlər.

44 günlük müharibənin zəfərində, əldə olunmasında topçu əsgər şəhid Mirsəfa Mircolil oğlu Rzayevin də xidmətləri olub. Gəlin görək O, kimdir?

Mirsəfa Rzayev 1995-ci ildə Yasamal rayonunun 2-ci Alatava yaşayış sahəsində anadan olub. Atasının diqqəti, anasının qayğısı ilə addım ata-ata, yığıla-dura böyüyüb məktəb yaşına çatıb. Və Nəsimi rayonundakı 54 sayılı tam orta məktəbin birinci sinifinə gedib. Elə ilk günlərdən o, sinif yoldaşlarının və müəllimlərinin sevimlisinə çevrilib. Bu ta orta məktəbi bitirənə - 2012-ci ilə kimi davam edib. Orta məktəbi bitirən Mirsəfa ali təhsil almaq üçün sənədlərini Azərbaycan Dəniz Akademiyasına verir. Və Gəmi mexanikası və elektromexanikası fakültəsinə daxil olur. Tələbəlik illəri bir-birini qova-qova başa çatır. Akademiyada təhsilini uğurla başa vuran Mirsəfa Vətənə olan borcunu vermək üçün hərbi xidmətə çağırılır. Gədəbəydə xidmət edir. Nümunəvi xidmətinə görə dəfələrlə komandirləri tərəfindən mükafatlandırılır, əsgər yoldaşlarına nümunə göstərilir. Hərbi xidməti topçu kimi başa vuran Mirsəfa evlərinə döndür və bir neçə gündən sonra özüne iş axtarır. Anasının aldığı cüzi maaş ailənin ehtiyacını ödəmir. Ona görə də ailənin güzərini yaxşılaşdırmaq üçün təklif olunan hər hansı bir işdə işləməyə razı olur. Doğrudur, işlədiyi iş heç də üreyincə olmur. Ancaq neyləməli? İşləyib anasını və özündən kiçik bacısını dolandırmaqlı idi.

Birinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı olan atası Mircolil Rzayev 10 il bundan öncə xəstə olanda ona demişdi: - Oğlum, mənə yaxşı-yaxşı dinlə, bu dünyaya gəlməyimiz, bir gediş də var. Üreyimə damıb ki, mənim gedişim yaxınlaşır. Məşallah, sən də artıq böyük oğlansan, mənəndən sonra bu evin kişisi sən olacaqsan. Ona görə də ailəni sənə tapşırıram. Anandan və bacından muğayat ol, hər işdə onlara arxa, dayaq dur, kömək elə.

Atasının dediklərinə diqqətlə qulaq asan Mirsəfa başını tərptəməklə ca-

Ölümün ölümsüzlük zirvəsi: Şəhidlik

vab verir. Qəhər boğazında ilişib qalmışdı, dili söz tutmurdu.

Müharibə ağır sözdü, müharibə ölümdü, itimdi, dağın tıdı, qandı, qadadı, bir sözlə həyatın sonudu. Ona görə də bu sözün özünü və onun tərtdiyi müsibətləri görmək istəyən yoxdur. Amma yer üzərində bir millət var ki, bunsuz yaşaya bilmir. Harada yaşamağından asılı olmayaraq terror eləməklə, qan tökməklə əd çıxarıb. Elə düşünməyin ki, bu millət döyüşkəndir, qorxmazdır. Xeyir, bu qətiyyətlə deyil. Onlar qorxaqdlar, xaindirlər, satqındılar, min üzlüdürlər, namərdidirlər. Bir sözlə insanlığa, yaşamağına bütün hərəketləri bacarırlar. Haqsız dünyada özləri xasiyyətdə olan havadarları da çoxdur. Bunlar yer üzərində pərpətyün toxumu kimi səpələnmiş qaraçı yaşayışlı haylardır.

Zaman-zaman bizimlə müharibələr aparan haylar keçən ilin 27 sentyabr tarixində növbəti müharibəni başladılar. Daha bıçaq sümüyü dirənməmişdi. Dayanmaq, durmaq, ATƏT kimi geydirmə bir qurumun boşboğazlığını dinləmək, illərlə kağız üzərində qalan BMT-nin 4 qətnaməsinin icrasını gözləmək olmazdı, bu sadələvhlük olardı. Artıq hərəketə keçmək, işğalın dərşini vermək, mənəm-mənəm deyən ağzını qulağının dibinə kimi cırmaq vaxtı çatmışdı. Azərbaycan Prezidenti və Ali Baş Komandanı İlham Əliyev orduya doğma torpaqlarımızın erməni işğalından azad olmasını vərdi. Uzun illər Ali Baş Komandanın əmrini sərbirsizliklə gözləyən xalq könnüllü olaraq Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış Üzrə Dövlət Xidmətinin rayon idarələrinin qabağına axışdı. Hər kəs Vətən uğrunda qanından və canından keçməyə hazır olduğunu bildirdi. Xalqın birliyi ölkəni ayağa qaldırdı.

Sevdiyini sənətin fanatı olan Mirsəfa altı ay idi ki, Bakı Beynəlxalq Dəniz Ticarət limanında öz ixtisası üzrə dispetçer vəzifəsində işləyirdi. Müharibə başlayan ərfədə iş başında olan Mirsəfa növbəni təhvil verib evlərinə gələndə anası çağırış vərəqəsini oğluna verir. Səhər tezdən Mirsəfa çağırış məntəqəsinə yollanır. Oktyabrın 6-dan döyüş yolu Füzuli rayonunun işğaldan azad olunan kəndlərinin erməni quldurlarından təmmizləməkdən başladı. O, ermənilərlə həyatda rastlaşma-

sada, onların vəhşiliyindən, qəddarlığından, bizim torpaqlara çox uzaqlardan gədiklərinə xəbərdar idi. Bu məlumatları atasının müharibə xətirolərindən və oxuduğu kitablardan bilirdi. Onu da bilirdi ki, ermənilər Azərbaycanın tarixi torpaqlarını - Dağlıq Qarabağ, onun ətraf rayonlarını, anasının doğulub

boya-başa çatdığı Qazax rayonunun bir neçə kəndini işğal ediblər, tarixdə görünməyən Xocalı və Bağanis Ayırım kimi soyqırımını törədiblər. Ermənilərin bütün bu qeyri-insani hərəketlərini eşitməmək üçün özlərini kəliqə, görməmək üçün işə korluğa qoyan beynəlxalq təşkilatlar və böyük ölkələr var. Bizim haqiqətimiz, ədalətimiz öz ölimizdədir, deyib igidlik və mərdliklə döyüşən Mirsəfa bir çox döyüş bölgələrində əbədi və əzəli düşmənimizə Azərbaycan oğullarının kimliyini göstərir. O, düşmənün torpaqlarımızdan tamamilə qovulmasını və böyük ZƏFƏR gününün çatmasını sərbirsizliklə gözləyirdi. Çox təəssüf ki, minlərlə igid, qəhrəman əsgərlərimiz və zabitlərimiz kimi o da, Böyük günü görmədi. Füzuli istiqamətində gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid oldu. Vətən müharibəsində göstərdiyi igidliyi, qəhrəmanlığa görə zəhməti yüksək dəyərləndirildi, qiymətləndirildi. Ali Baş Komandanın sərəncamı ilə "Füzulinin azad olunmasına görə" və "Vətən uğrunda" medalları ilə təltif edildi.

Mirsəfa Rzayev subay idi. Şəhid olmasından bir gün öncə anası Emuliyə xanım zəng edib demişdi ki, "Ana, usta çağır evimizə əl gözdürsən, əhd erməni fəşistlərimdən azad eləyib qaydan kimi evlənəcəm".

Amma igid əsgər əhdinə əməl edə bilmədi. Anası qəddər sevdiyi Vətəni yolunda Şəhid olub ölümsüzlüyə qovuşdu. Qaradağ rayonunda şəhidlərə layiq olmayan məlum məzarlıqda (18 nəfər) dəfn olundu. Lakin sonralar şəhid valideynlərinin narazılığı nəzərə alınaraq məzarların yeri dəyişdirildi.

Mirsəfa qohumlarla, qonşularla və eləcə də tanımadığı insanlarla ünsiyyət qurmağı, mehriban olmağı yaxşı bacarırdı. Mehriban, qayğıkeş insan idi. Anası Emuliyə xanım deyir: "Üzbəüz qonşuluğumuzda ondan bir neçə yaş böyük olan Novruz adlı bir dostu var. Novruz əlildi, arabada gəzir. Mirsəfa onu çox istəyirdi. Siqarət alırdı, hətta dar macalda belə vaxt tapıb onu aparıb şəhərə gözdürürdü. Bundan rahatlandı, zövq alırdı. Mirsəfanın Novruz qəddər bəlkə də ağlayan, yanan olmadı. Amma ağlamaqla, sızlamaqla onu və yuzlərlə şəhidlərimizi geri qaytarmaq mümkün deyil. Onlar ölüb ölümsüzlüyə qovuşdular", - deyir Emuliyə xanım dəsmalıyla yanaqlarına süzlüən göz yaşlarını silir.

Mirsəfa 1995-ci ilin 19 fevralında doğulmuşdu. Yaşasaqı indi 26 yaş təammə olacaqdı. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin, qəbirləri nurla dolsun!